

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Alle Ting er underlige

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Alle Ting er underlige", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke*. - 1944, 1944-1964, s. 374. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid114314.pdf> (tilgået 03. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

No. 179 . *)

Alle Ting er underlige,
Ingen kan det granske ud,
At Gud vil til Jord nedstige,
For at fæste sig en Brud!
Han fra Himlens Konge-Sal
Synker ned til Graadens Dal,
Der hos Støv i Dødens Skygge
Livets Lys vil boe og bygge!

*
- 375

Himlen sank til Jord i Naade,
Kvindefødt og barnesvøbt,
Det er Salighedens Gaade,
Hvor Man troer og bliver døbt,
Lys oprinder paa hvert Sted,
Hvor Han sætter sine Fjed,
Og en Himmel Hjertet bliver
Som sig til Hans Bolig giver!

Fædrene var snart forgræmmed,
Inden Du, *Messias!* kom,
Der Du kom, Du blevst dog fremmed,
Saadan vendtes Bladet om;
Dig dit eget Folk forskiød,
Og slet ingen Ære bød,
Neppe fikst Du Lov at ligge
Som hvem der gaaer om at tigge!

Naade-Solen fra dit Øie
Aldrig før paa Jorden stak,
End Forfølgelse og Møie
Blev paa Jord din første Tak;
Løgneren om Lande løb,
Vilde i dit Barne-Svøb
Om han kunde, Sandhed kvæle,
Før den ret fik Røst og Mæle.

I din Hjem-Stavn var der ikke
Een af Ti, som kiendte Dig,
Men de Fleste vilde stikke
Efter Dig forræderlig!
Myrde vilde en Tyran
Hele Verdens Frelser-Mand,
Bethlehem! med dine Spæde,
Hele Jordens Jule-Glæde!

376

Du som Kvindens Sæd Dig lagde
I det rene Jomfru-Skiød,
Der Du Frænderne mishagde,
Haan og Spot de Dig kun bød!
Alskens Sygdom, Sorg og Synd
Lægde Du med Ordets Fynd,
Men din Løn blev Steen og Avind,
Svøber, Torne, Kors og Glavind!

Ræven i sin Røver-Kule
Haver bedre Leilighed,

Og paa Kvisten vilde Fugle,
End paa Jorden af Du veed!
Af dit eget Folke-Færd
Agtes Du kun Døden værd,
Kaldes kun paa Korsets Throne
Konge under Torne-Krone!

Søde *Jesus!* er din Lykke
Hos dit eget Folk saa slet,
Værdiges hos mig at bygge!
Jeg vil afstaae al min Ret
Til mig selv og give Dig
Hjerte-Rum evindeligt,
Ja, alt Mit vil jeg Dig give,
Naar Du min igjen vil blive!

Sjælen er jo og din egen,
Kroppen dannede din Haand,
Derfor er din Ret saamegen
Til mit Støv og til min Aand,
Tag mig da, besid mig heel,
Men vær Du mit Hjertes Deel!
Mig til Fryd og Dig til Ære
Lad mig din Livegen være!